

1864-06-14

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Aarhus

Modtagersted:
København, Østerbro

Omtalte personer:
Janus la Cour
Joakim Skovgaard

Omtalte steder:
Korsør
Helgenæs
Tyskland

Arkivplacering:
Mappe 31 nr. 5

DOKUMENTINDHOLD

Janus la Cour skriver et langt brev til den 8-årige Joakim Skovgaard om hans forhold til de tyske soldater i landet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 31 brev nr. 5

Til

Joakim Fredrik Skovgaard
Østerbro, Rosenvænget 27

Kjøbenhavn.

Aarhus 14 Juni 1864.

Kjære lille Joachim!

Det var i en Fart at jeg sidste Morgen i Rosenvænget kom ud af Sengen, i Klæderne, ned i Droschen og ud paa Banegaarden, men det veed Du maaske, i en Fart kom vi til Korsør og snart kunde vi begynde at see Jyllands Kyst, og saa Tydskerne i Mængde. I de gode gamle Dage havde Enhver Lov til at staa saa langt ud paa Dampskibsbroen som man selv vilde, nu derimod dannede Rakkerpakket et larmende Rækværk mod Skinnerne, de Pikkelhuer, det synes som om al Stadsen sættes i den øverste Spids paa Huen, thi den glindser, men selve [?] seer i Regelen lidt lurvet ud. Nu kom jeg da iland, men allevegne saae, lugtede og hørte man Tydskerne, allevegne snakkede man om dem, Alle ærgrede sig over den løjerlige Vaabenhvile, ærgrede sig over deres evindelige Spillen paa Bliktrompet; snart begyndte jeg ogsaa at ærgre mig, og har nu siden gaaet med en god Portion Ærgrelse, Harme og Bedrøvelse, thi hvad skal dog Enden blive paa Vennernes Troløshed og Fjendernes Uforsømmethed? Ja det veed jeg saamænd ikke, hører jeg dig sige, naar Du kommer hertil, og hvis Du saa spørger din Fader og Moder om hvad de tror, da siger de vel, ja Gud skal vide det, men endnu er det ikke [?] at opgive Haabet, det kan

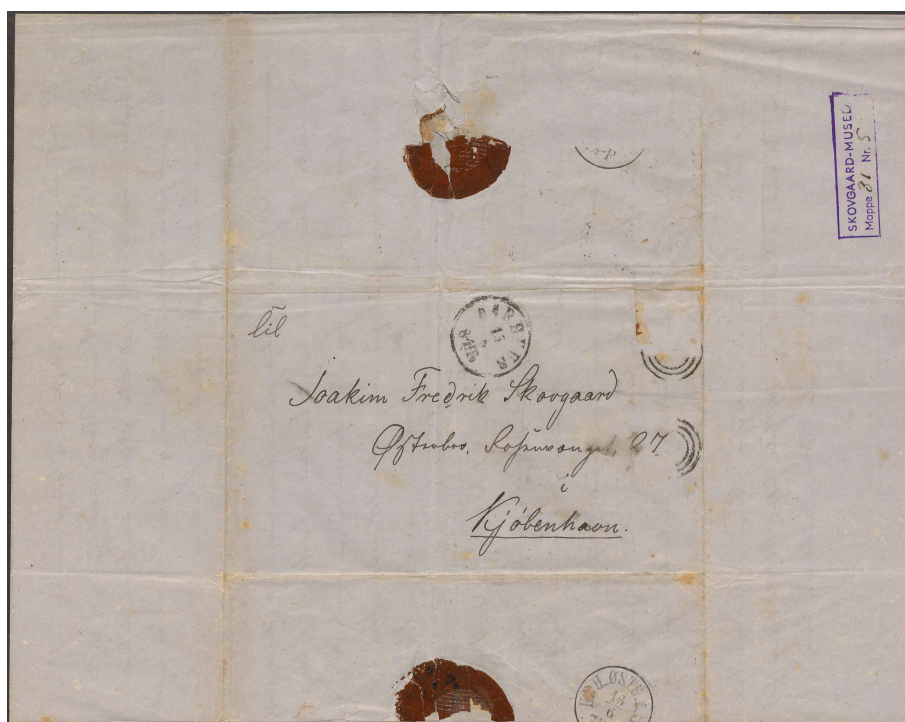
-2-

maaske endnu blive godt. Jeg var i de allerførste Dage en lille Tour paa Helgenæs, og der kom jeg i det første Klammeri med en preussisk Officier, det blev naturligvis uden Resultat, thi naar man kommer til at tale om det urimelige i Tysklands Fordringer, saa lette de paa Skuldrene og siger, ja det kjende vi ikke, og saaledes hører jeg det bestandigt gaaer, naar Nogen kommer i Samtale med dem om vore Forfald. Forresten lod det til at være en meget elskværdig og beskeden Mand, og omendskjønt

jeg blev hidsig og tog saa kraftigt fat paa Sagen som jeg kunde, og just ingenlunde brugte Yttringer som kunde henregnes til kold Høflighed, saa var han dog den rolige og høflige Mand til det sidste. Det var min første og egentlig sidste Kamp, thi nogle senere Smaatræfninger kan jeg ikke regne med. Da jeg i dem har indskrænket mine Svar til Ja og Nej, paa de til mig henvendte Spørgsmaal, saa de [Tydskerne] have i Almindelighed trukket sig tilbage og opgivet at komme i lag med dem mig, dog det er sandt, forleden Morgen jeg gik ud at male, mødte jeg et helt Batteri paa en smal Markvej, jeg maatte da holde mig paa Grøftekanten, men min Fod gled, jeg faldt over min Malerkasse, det gjorde noget Spektakkel, Hestene bleve skyet, Tydskerne bandede og afsted foer Batteriet, men jeg gik rolig den modsatte Vei, saa jeg veed ikke hvad Enden blev. See det var nu alt sammen om mig selv og om Tyskerne, nu

-3-

er det bedst jeg gaar over til at skrive og spørge om Dig og din Slægt, nu er Du vel begyndt med Skolegangen igjen, og jeg seer saa tydeligt Du og Mikkelt just ikke skydende en saa voldsom Fart fra Skole, og jeg er vis paa at Du nu om Haandleddene er voxet $\frac{1}{2}$ Tomme, om Benene 1 heel og om Livet 2 Tommer siden vi saaes. At Rosenvænget nu er helt grønt, og at der myldrer af Blomster og Børn, Alt de seer jeg tydeligt, men der er dog nok Eet og Andet som jeg ikke kan udmale mig i Tankerne, hvorfor det vilde glæde mig at faae et Par Ord fra Dig, førend Krigen bryder ud igjen, og vi bliver afskaarne helt fra den Deel af [?Verden], som vi bryder os om, det bliver vel nu en streng Tid, naar den blot kunde føre til [?] for Danmark, og Fremtiden ikke har endnu [?] Skuffelser at bringe. Forresten have vi det godt efter Omstændighederne, jeg maler ret flittigt, mest Motiver fra den grønne frodige Mark, og godt er det at man dog har en Beskjæftigelse der kan bortlede Tanken fra vore mørke Udsigter, men det hænder jo ogsaa ofte naar [?] er midt i en Sky eller en Rugmark, at der kommer en Standsning i Maleriet, for med større Fynd at kunne udtale Ønsket, gid dog det Rakkerpak var langt borte. Og nu de venligste Hilsener til Dine kjære Forældre, Mikkelt og Katrine, og vær selv hilset 1000000 Gange fra Din gamle Ven Janus la Cour.

SKOOGAARD-MUSEET
Mappe 21
Nr. 5

Lil

Isakim Fredrik Skoogaard

Oftens, Repningsvej, 27

Kjøbenhavn.

Rarthus 14 Juni 1864.

Fjære lille Joachim!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 31 Nr. 5

Det var i en Tied at jeg fik den Mængde i Løben.
nægt kom ind af Døren, i Klæderne, med i Dørfen
og ind paa Bauegaarden, men det var du mærker, i
en Tied kom vi til Kæmpe og først kom vi begyndt
at for Jyllands Ryt, og paa Egekræ: Mængde. For
gæld gamle Dage fandt fupen Løn til at staa paa Land
ind paa Dampskibet som man fiks ikke, men imidlertid
dannede Løkkungakket at lændt Løkkorik med Skinn
de Fikkelfer, det fjerne som om al Odsten fætted i
den største Tidde paa Jern, og den glimter, men fælle
fætted som Jern: Begalun lidt lændt ind. Vi kom
jog da i Land, men allene paa, ligtede og fælle man
Egekræ, allene fætted man om den, alle øgede
sig om den Løjelige Bauefide, øgede sig om den store
Rige Tidde paa Løkkungakket, først begyndte jeg at
at øge mig, og fælle mig i den gaad med en god Fætted
Dagvælle, fætted og Løkkungakket, og fætted fætted den fætted
Løkkungakket og Løkkungakket og Løkkungakket
fætted? Ja det var jeg fætted ikke, fætted jeg sig fætted, men
du kom mig fætted, og fætted du fætted den fætted og fætted
om fætted de fætted, da fætted de fætted, ja fætted fætted det,
men ind i det ikke fætted at øge fætted, det kan

maaske endnu blive gæst. Jeg var i de allerførste Dage
en lille Løve gaa fulgtes, og der kom jeg i det første Klamme
vi end en yndigste Officer, det blev naturligvis endnu en
fjæltet, thi naar man kommer til at tale om det æv-
nelige i Lyfteklaude Tænderne, saa lader de gaa Skildbram
og lige, ja det kjænde vi ikke, og faaende fæjer jeg det be-
gænderigt gæser, naar Høgen Ros. over i Tumbale med
den om over Søfald. Sammen led det til at over en meget
afkrævet og bortebrudt Mand, og omvendt kjænde jeg blev fjælt.
og tog saa kraftigt fat paa Dagen som jeg kjænde, og just
ingenlunde brøgte Høstinger som kjænde fæjer mig til
kald Jøflijg, saa var saa dog den velige og fjæltige Mand
til det fjælt. Det var min første og yndelig fjæltige Kam-
pe nogle fæjer Omæstøfvinge, som jeg ikke veger med,
da jeg i den fælt indkrævet mine Dage til jeg og Høge, gaa
de til mig fæjer med Høgen, saa de ^{Lyfteklaude} Høge. Almindeligst
brækket sig tilbage og aggjort at komme i Løge med Høge, dog
det er fjælt, faaende Høgen jeg fjælt et male, møde jeg
det fjælt Løge gaa en fjælt Møge, jeg maatte da fjælt
mig gaa Høge, men min fælt glad, jeg fælt over min
Høge, det gjæde noget Spæktaktet, fæjer Høge
Lyfteklaude bandede og fjælt som Løge, men jeg fik velige
den mødte Høge, saa jeg end ikke fjælt fæjer Høge. Den
det var min Høge om mig fjælt og om Lyfteklaude, min

er det blyt jys gear om til at skrive og tyngre om dig og din
Plag, nu er du vel begyndt med Økologien igen, og jys gear
for tidligt du og Nikkel jys ikke gjetend nu for vald som fandt
for Økolog, og jys er vis gear at du nu om Jævnlederne er noget
i Lærens, om Lærens i Jys og om Læst i Lærens jys vi fæst.
At Papir, og jys er fæst gear, og at der noget af Lærens
og Læst, det er jys jys tidligt, men der er dog nok fæst og Læst
for jys ikke kan end mere jys i Lærens, for jys det vilde glæde
mig at fæst at fæst end for dig, for jys Lærens begynde end jys,
og vi blive afstærket fæst for den Jys af Lærens, jys vi
begynde er om det bliver vel om jys Læst, men der blot Læst
for Læst for jys, og Læst der ikke for and jys
Økologien at bringe. Læst der jys det godt efter Læst
for jys, jys mere vel flittigt, med Notation for den jys
for jys Mark, og godt er det at man dog for en Læst
for der kan belyse Læst for jys mere Læst, men det
for jys jys efter jys jys jys er milt i en Økolog eller en
Læst, at der kommer en Læst i Læst, for jys
for jys jys at kunne belyse Læst, jys det Læst
er langt belyse. Og nu er jys jys til din jys
Læst, Nikkel og Læst, og jys jys 1000000 Gange for
den gamle Læst la Læst.